

ΠΑΡΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ

1) Εἰς SEG 12, 81.

Δημοσιεύων ὁ D. M. ROBINSON ἐν *Hesperia* 17, 1948, 141 κ.έ. πίν. 35, 1 καὶ 2 τὴν ἐπὶ τελαμῶνος (βάσεως) ἐπιτυμβίου στήλης ἐκ τοῦ δήμου Ἰκαρίας τῆς Ἀττικῆς ἀρχαϊκὴν ἐπιγραφὴν (περὶ τὸ 525) EM 13328

Βύλο τὸ σῆμα τοῦτ' Ἐλιονίδο

παρὰνέγνωσε τὰς δύο τελευταίας λέξεις.

Διότι

α) ἀείποτε εἰς τὰς ἐπιτυμβίους ἐπιγραφὰς καὶ ἐπιγράμματα τὴν λέξιν σῆμα ἢ μνήμα συνοδεύει ἢ ἀντωνυμία ἐγγυὲς δείξεως τόδε·

β) τὸ ἄρθρον ἔχει ἐνταῦθα δεικτικὴν ἀντωνυμικὴν ἔννοιαν, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐξ Ἀθηνῶν ἀρχαϊκὸν ἐπιτύμβιον ἐπίγραμμα SEG XIV 23 (PBEK, Griech. Vers-Inschriften I, Zusätze, σ. 677, ἀρ. 74a): *Φιλοτίο καὶ Κτεσίο τὸ σῆμα κλπ.* καὶ εἰς τὸ ἐκ τῆς περιοχῆς τῆς Γέλας, FRIEDLÄNDER, Epigrammata 163c: *Πασιάδαφο τὸ σῆμα κλπ.*, ἢ δὲ δεικτικὴ ἀντωνυμία τοῦτο τίθεται πλεοναστικῶς καὶ

γ) τὸ πατρωνυμικὸν Ἐλιονίδο, «with Boeotian use of i for e» κατὰ τὸν ἐκδότην, εἶναι ἀνελλήγιστον.

Σύνηθες ὅμως Ἀττικὸν εἶναι τὸ ὄνομα Εὐτέλης (καὶ Εὐτελίδης), ἐξ οὗ Εὐτελίων καὶ τὸ πατρωνυμικὸν Εὐτελιωνίδης.

Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπανεκδίδεται

Βύλο τὸ σῆμα τοῦτελιονίδο

2) Εἰς τὸ ἐπίγραμμα IG II² 10593 (Ἄγορὰ I 3845):

Πολλ' ἀρετῆς μνημεῖα λιπῶν, ἔργοις δὲ κρατή[σας]

κεῖται Ἀθηνοκλῆς ἐνθάδε ἀνὴρ ἀγαθός

τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ 1^{ου} στίχου εἶναι βέβαιον I, εὐδιάκριτον καὶ εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν φωτογραφίαν εἰς AA 1936, 105 εἰκ. 4. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ γράμματος αὐτοῦ ὁ δημοσιεύσας τὸ ἐπίγραμμα SHEAR εἰς AJA 40, 1936, 196 ἀναγινώσκει Η, τοῦ ὁποίου ὅμως δὲν σώζεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἡ δεξιὰ κάθετος κεραία, οὔτε διακρίνονται ἴχνη τῆς ὀριζοντίου κεραίας, συμπληρώνει δὲ τὴν λέξιν διὰ τῆς μετοχῆς κρατήσας καὶ τὴν φράσιν ἔργοις κρατή[σας] μεταφράζει «who excelled in good deeds». Ἡ ἐρμηνεία αὕτη εἶναι βεβαίως κάπως σύμφωνος πρὸς τὴν σημασίαν ὑπερβάλλω, εἶμαί ὑπέροτρος τοῦ ρήματος κρατέω, τὰ ὑπάρχοντα ὅμως γράμματα ἐπιτρέπουν νὰ συμπληρώσωμεν τὴν λέξιν μόνον διὰ τοῦ ὑπερθετικοῦ κρατί[στος], ὑπῆρξε δηλ. ὁ Ἀθηνοκλῆς ἄριστος κατὰ τὰ ἔργα, ὡς παρὰ ΞΕΝ. Ἀπομν. III 4,5: καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς τοὺς κρατίστους καὶ ΘΟΥΚ. II 81: δοκοῦσι δ' οἱ Ἀκαρνᾶνες κρατίστοι εἶναι τοῦτο ποιεῖν.

Ὁ βραχὺς πῶγων τοῦ εἰκονιζομένου ἐν τῷ ἀναγλύφῳ νεκροῦ καὶ ὁ πέτασος καὶ ἡ γλαμὺς τῶν ἱππέων προδίδουν, ὅτι οὗτος ἀώρως ἀπέθανεν, ἔπεσεν ἐν πολέμῳ κατα-

λιπὼν πολλὰ μνημεῖα τῆς κατὰ πόλεμον ἀρετῆς¹ γενόμενος ἀνὴρ ἀγαθός. Πιθανῶς ἔργα νοοῦνται οὐχὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ πράξεις, ἀλλὰ αἱ πολεμικαί.

3) Εἰς SEG 17, 1960, 195

Εἰς ἀπόθραυσμα ἐπιγραφῆς ἐξ Ὀλυμπίας ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ κ. F. ECKSTEIN, Olympiabericht VI, 210, εἰκ. 130 ὁ στ. 5 ἀντὶ ΣΠΟΡΘΑΣ ἀναγνωστέος ΕΠ ΟΡΘΑΣ (δηλ. ὁδοῦ ἢ γραμμῆς), ὡς εἰς ὁμοίας ἐπιγραφὰς εἰς ἣ ἐπ' ὀρθόν, Syll³ 826 κ.έ. ICr III, IV 9,60, πρβλ. LIDDELL - SCOTT ἐν λ. ὀρθός II.

4) Εἰς SEG 16, 1959, 193.

α Κλειόβολος Ἀχαρ[νεὺς]
μάντις

β Γλαύκο παῖ, Κλεόβολε, θανόντα σε γαῖα καλ[ύπτει]
ἀμφοτέρων μάντιν τε ἀγαθὸν καὶ δορὶ μα[χητήν],
ὄν ποτ' Ἐρεχθέως μεγαλήτορος ἐστεφά[νωσε]
δῆμος ἀριστεύσαντα καθ' Ἑλλάδα κῦδος ἀρ[έσθαι].

Στ. 1-4 καλ[ύπτει] ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Πλάτων Θ', 1957, 159· δορὶ μα[χητήν], Α. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, Λεξικὸ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν 1 (1958), 471 ἐν λ. Αἰσχίνης, δορὶ μά[χεσθαι] ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (τὸ 3 γράμμα ἐστιγμένον)· ἐστεφά[νωσε] ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (τὰ γράμματα 1-6 ἐστιγμένα), ἢ ἀνάγνωσις αὕτη εἶναι βεβαία· κῦδος ἀρ[έσθαι] ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (τὰ γράμματα 1-6 ἐστιγμένα), κ[λ]έος ἀφθ[ιτον] ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ (τὰ γράμματα 3-4 καὶ 7-8 ἐστιγμένα).

Ἡ τελευταία ὁμοίως λέξις τοῦ 2^{ου} στίχου εὐκρινέστατα ἀναγινώσκειται δοκιμο, καὶ πρέπει νὰ συμπληρωθῇ εἰς: δόκιμο[ν ἄνδρα]. Πρβ. καὶ ΡΕΕΚ, ἔ.ἀ. I 326: δ]οκιμώτατος ἀστῶν καὶ ΗΡΟΔ. I 65: Λυκούργου τῶν Σπαρτιητέων δοκίμου ἀνδρὸς ἐλθόντος, πρβλ. ΕΥΡ. Ἴκετ. 277.

5) Εἰς SEG 19, 1963, 335.

Εἰς τὸ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι 1956, 34 κ.έ. δημοσιευόμενον νέον τμήμα τῆς IG VII 540 περὶ Σεραλαίων τῆς Τανάγρας ὁ ἐκδότης κ. ΧΡΥΣ. ΧΡΗΣΤΟΥ μεταγράφων εἰς τὸ τέλος τοῦ στ. 55: καὶ ῥασ... ἀδυνατεῖ νὰ συμπληρώσῃ «τὴν ἀρχομένην διὰ τοῦ ΡΑΣ[ς;] λέξιν».

Μεταγραπτέον ΚΑΙ ΙΡΑ Σ - - ἐνταῦθα ὁ χαράκτης ἔγραψεν ἄπαξ I, διότι ὡς ἐν συνεκφέρονται τὰ δύο ἐν συνεχείᾳ I. Ἡ διὰ Σ ἀρχομένη λέξις δεόν νὰ συμπληρωθῇ διὰ λέξεως σχέσιν ἐχούσης πρὸς τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνας. Ὁ χῶρος ἐπιτρέπει τὴν συμπλήρωσιν ἱερά σ[κεύη] ὡς παρὰ ΘΟΥΚ. II 13,4: ἱερά σκεύη περὶ τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας, πρβλ. IG I² 313, 20.

Οὕτω οἱ στίχοι 55-56 συμπληρωτέοι ὡς ἐξῆς:

καὶ (ἱ)ερά σ[κεύη οὐ]

[λ]ογίζομαι διὰ τὸ δεδαπανηκέναι παρ' ἔμμαντοῦ

[οὐ | λ]ογίζομαι J. et L. ROBERT, REG 74 1961, 169-171, ἀρ. 336, [... ἀπο|λ]ογίζομαι ΧΡΗΣΤΟΥ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑΣ

¹ ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑΣ, ΑΕ 1955, 197, 2.